Un clasament de actualitate la sfârşit de an

Cei mai buni zece boxeuri din Europa

— Trei englezi, doi germani, un italian, un francez şi un grec, la locul de onoare —

UN CLASAMENT INTOCMIT DE REDACTORUL NOSTRU C. LIGDOPOL

E ste un vechiu obiceiu ca, la sfârşit de an, după o activitate de 12 luni, să se stabilească câte un clasament pugilistic pe ţară, continent şi mondial. Asupra celui din urmă s'au pronunţat marile somităţi ale ringului, iar clasamentul, pe serii, al pugiliştilor români n'a văzut încă lumina tiparului.

Nu vom face noi acest lucru; îl lăsăm în seama F. R. Box! A rămas deci să trecem în revistă pe cei mai buni pugilişti din Europa, continent, care, pe noi ne interesează în mod deosebit.

Am stabilit deci, un clasament al celor mai proeminenţi pugilişti ai continentului, clasament pe care-l publicăm mai jos, fără însă a avea pretenţia că el reprezintă perfecţiunea. Este o părere personală care poate foarte bine să nu oglindească, probabil, realitatea.

Fluctuaţiunile de formă ale boxeurilor, cum şi unele rezultate surpriză sunt două cauze cari pot să influenţeze asupra perfecţiunei acestui clasament.

Deasemeni trebue să consemnăm aici că, pentru noi, nu ar fi o surpriză dacă primele matchuri ale anului care începe, ar zdruncina serios acest clasament.

Inegalitatea boxeurilor, variaţia condiţiei fizice dela match la match, condiţunile climaterice, nutriţia, moralul sunt cauze cari pot determina rezultate neaşteptate, menite să intervertească ordinea în clasamentele cele mai judicioase şi în interval de alte 12 luni nu este imposibil ca cei din coadă să treacă în frunte iar leaderii să retrogradeze sau să dispară din clasament.

Dar, eventualele revelaţii?

Nu pot ele să răstoarne tot şi să calce în realizatori de tururi de forţă? Statistica unui clasament constituie o lucrare delicată în care părerea personală poate să fie desmintită de primul eveniment, după cum nu este exclus să fie confirmată printr'o activitate de un an. Repetând că nu intenţionăm să considerăm drept veritabil clasamentul nostru, îl dăm publicităţii.

Iată-l:

Categoria Muscă

1. **Enrico Urbinati (Italia).**
2. **Jacky Paterson (Anglia).**
3. **Paddy Ryan (Anglia).**
4. **Tinny Bostock (Anglia).**
5. **Tut Walley (Anglia).**
6. **Raoul Degryse (Belgia).**
7. **Jimmy Warnock (Anglia).**
8. **Fortunato Artega (Spania).**
9. **Pierce Ellis (Anglia).**
10. **Gavino Matta (Italia).**

URBINATI ocupantul primului loc, deţinător al titlului continental, este în mod cert, cel mai bun om al categoriei. Boxul său complect, care i-a permis să bată pe Pierre Louis, Degryse şi Bostock, face din el pe cel mai serios pretendent la titlul mondial.

PATERSON, proaspătul campion al Angliei, este «comming-man»-ul categoriei. A bătut printre alţii pe Walley şi Ryan iar factorul hotărîtor care ne-a determinat să-i acordăm locul secund a fost recenta victorie pe care a repurtat-o în detrimentul lui Bostock.

RYAN este challengerul oficial al lui Paterson şi al doilea pugilist englez din categorie. In formă mare, egalul lui Jurich, poate emite pretenţii, în faţa pugiliştilor categorisiţi înaintea sa.

BOSTOCK în ciuda eclipsei de formă prin care trece îl situăm la locul patru luând în considerare ansamblul performanţelor realizate pe tot parcursul anului ce se sfârşeşte.

WALLEY nu poate fi clasat într'un loc mai bun din moment ce a cedat în faţa conaţionalilor săi cari îl precedează în clasament.

DEGRYSE este marea revelaţie a anului ce se termină. Inzestrat cu un punch formidabil, lucru care i-a permis să knock-outeze pe Urbinati şi să trimită la pământ pe Kane, belgianul va face încă multă vreme să se vorbească despre el.

WARNOCK dacă ar cunoaşte valoarea de acum un an, n'am fi ezitat nici un moment să-l instaurăm la locul secund. Dar cum scoţianul a avut un sezon oarecare, ne face să credem că se apropie de sfârşitul carierei.

Pe ORTEGA, ELLIS şi MATTA i-am categorisit luând în considerare vechimea şi matchurile disputate. Se poate să fi greşit, mai ales în locul atribuit italianului, care nu este exclus să fie mai bun.

Categoria Cocoş

1. **Peter Kane.**
2. **Aurel Toma.**
3. **Tommy Burns.**
4. **Johnny King.**
5. **Gino Cattaneo.**
6. **Valentin Angelmann.**
7. **Ernst Weiss.**
8. **Pierre Louis.**
9. **Robert Bourdet.**
10. **Ion Gorun.**

KANE, fostul campion mondial la muscă, ni se pare, cel mai bun om al categoriei. Englezul va domina încă multă vreme pe toţi boxeurii cocoşi, datorită calităţilor extraordinare cu cari este înzestrat.

Fierarul din Golborne, are un palmares impresionant: 46 dispute; 44 victorii, o înfrângere şi un match nul. Arma de căpetenie a lui Kane este punchul. Acest «atout» i-a permis să câştige marea majoritate a matchurilor înainte de limită. Performanţele cocoşului britanic ne dau certitudinea că nu este numai cel mai bun cocoş din Europa, ci din întreaga lume.

TOMA cu care am fi început până mai acum câtva timp lista mondială, ni se pare, în declin. L-au învins Burns şi Weiss. Care să fie cauza? Vârsta, matchurile disputate sau lipsa de seriozitate?

In orice caz Toma nu mai este ce a fost. Păcat...

BURNS este marea revelaţie a sezonului. Cocoşul englez neînvins în anul ce a trecut a realizat recent două performanţe de mare răsunet. A bătut la puncte pe Toma, atunci cel mai tare pugilist din Europa şi a făcut k. o. pe Brady.

Pe acest Burns l-am considerat de multă vreme ca element de mare valoare. In clasamentul întocmit de noi în anul trecut, situându-l pe locul 7, scriam:

«Suntem convinşi că englezul este cu mult mai bun decât l-am categorisit noi; deaceia aşteptăm cu legitimă curiozitate viitoarele sale dispute».

Cât de veridice au fost anticipaţiile noastre!

KING, decanul campionilor britanici, şi poate cel mai ştiinţific boxeur al categoriei, nu poate fi învins — credem — de nici unul dintre acei care-l urmează.

CATTANEO, campionul Europei pe care l-am admirat în matchurile cu Toma şi Lucian, a avut un impresionant sfârşit de sezon.

Rutinat, bătăios şi mai ales rezistent, este mai bun decât Angelmann care nu mai este la prima tinereţe.

WEISS este la locul lui. Oscilând între două categorii — cocoş şi pană — norocosul învingător al lui Toma, nu mai are o formă constantă.

LOUIS în ciuda anilor pe cari îi poartă pe umeri — vreo 30 — continuă să activeze cu succes. Rezultatele pe cari le-a făcut în compania celor mai buni cocoşi din Europa, ne-au determinat să-i acordăm fără ezitare acest loc.

BOURDET cu toate că are la activ un rezultat nedecis cu Angelmann nu este mai bun decât nici unul dintre cei clasaţi înaintea sa.

GORUN are stofă de mare campion. Păcat însă că nu i se dă posibilitatea să activeze. Tehnica, precizia şi rezistenţa cu care este înzestrat i-ar permite să realizeze performanţe răsunătoare în loturile cele mai selecte.

Categoria Pană

1. **Ginger Foran (Anglia).**
2. **Johnny Cusick (Anglia)**
3. **Spider Kelly (Anglia).**
4. **Benny Caplan (Anglia).**
5. **Dick Corbett (Anglia).**
6. **Lucian Popescu (România).**
8. **Phil Dolhem (Belgia).**
8. **Otello Abruciati (Italia).**
9. **Joe Martin (Spania).**
10. **Gheorghe Popescu (România).**

FORAN cu toate că nu este campionul ţării sale, ni se pare totuşi cel mai bun boxeur din bătrânul continent. Victoriile pe cari le-a realizat peste Atlantic în compania pugiliştilor americani au avut darul să scoată în evidenţă — încă odată! — clasa sa indiscutabilă de mare campion.

CUSICK al doilea clasat a cunoscut numeroase victorii. Una dintre ele, aceea repurtată în dauna lui Kelly, i-a adus titlul de campion al Angliei la categoria în care activează.

KELLY în cea mai bună formă poate fi tot atât de bun ca şi înaintaşii săi. Are însă un mare cusur: au este regulat în performanţe. Invinge în mod strălucit când nimeni nu se aşteaptă şi pleacă steagul atunci când este mare favorit.

COPLAN şi CORBETT ocupanţii locurilor patru şi cinci sunt nu numai după englezi, dar şi după modesta noastră părere, mai buni decât oricare dintre continentali.

LUCIAN, campionul Europei, nu este exclus să fie mai bun decât vreunul dintre englezi. Compatriotul nostru însă realizează performanţe mari numai în ţară; peste hotare boxează cu mult sub valoarea sa reală. Cu toate acestea trebue să mărturisim următoarele: Lucian în actuala criză de «pene» care bântue ringurile din Europa, este fără îndoială cel mai bun.

DOLHEM nu poate trece nici odată de calificativul: bun.

La fel ABRUCIATI care nu trăeşte decât de pe urma rutinei acumulată în 12 ani din activitate.

MARTIN este în formă şi'n mare progres. Altfel n'ar găsi explicaţie cele două victorii pe cari le-a înregistrat — şi încă la Londra! — în dauna lui Bil Carlton.

GH. POPESCU este cel mai indicat pentru locul pe care-l ocupă. Este bine să ne amintim că a făcut matchul nul cu Lucian.

Dar, reversul medaliei?

O înfrângere prin k. o. tehnic din partea modestului Signorino!

Categoria Uşoară

1. **Eric Boon (Anglia).**
2. **Dave Crawley (Anglia).**
3. **Mac Grory (Anglia).**
4. **Aldo Spoldi (Italia).**
5. **Jack Carrick (Anglia).**
6. **Omar le Noir (Franţa).**
7. **Enrico Venturi (Italia).**
8. **Carl Andersen (Danemarca).**
9. **Len Wickwar (Anglia).**
10. **Jimmy Wanghan (Anglia).**

BOON este un tânăr care a făcut mare senzaţie pe ringurile engleze. Neînvins încă în carier, deşi a susţinut vreo 25 de partide şi terminat anul în curs cu o strălucită victorie asupra lui Crawley, lucru care i-a adus şi titlul de campion în categoria în care activează. Boon, acest lucru este cert, nu are rutina şi tehnica celor doi cari îl urmează; dar are de partea sa punchul, lucru care-l face să fie extrem de periculos dela începutul până la sfârşitul oricărei partide.

GRORY după o îndelungată absenţă şi-a făcut reintrarea în faţa campionului de atunci Crawley, de care a reuşit să dispună la puncte. Acest lucru trebue să recunoaştem nu este tocmai comod ştiut fiind că numai «activitatea» menţine pe un pugilist în formă. Dacă am fi făcut acest clasament acum câteva săptămâni n'am fi ezitat să instaurăm în locul de frunte pe Dave Crawley, care ni se pare cel mai complect om al categoriei. Nu este exclus ca la prima ocazie fostul campion să-şi ia revanşa în dauna învingătorilor săi.

SPOLDI, fostul şi viitorul campion al Europei, n'ar fi exclus să fie dezavantajat de locul pe care i l-am atribuit. Am făcut însă acest lucru comparând performanţele pe cari le-a făcut el în comparaţie cu boxeurii englezi, în compania aceluiaşi pugilist: uşorul grec Grispos.

N'am uitat deasemeni că italianul n'a bătut decât de foarte puţin pe danezul Anderssen în matchul pe care l-am disputat pentru titlul continental.

CARRICK al patrulea în clasamentul oficial al uşorilor englezi, ni se pare mai bun decât Anderssen, care suntem obligaţi s'o mărturisim, este o mare speranţă.

OMAR LE NOIR, campionul uşor al Franţei, un tânăr admirabil înzestrat şi plin de talent poate realiza mari performanţe.

VENTURI cu toate că boxează de foarte multă vreme, aproape 15 ani, se menţine într'o formă care-i permite deseori să dea adevărate lecţii de box, aproape tuturor pugiliştilor pe care îi întâlneşte. Posibil să fi comis o greşală situându-l abea în locul 7, preferându-i boxeuri tineri ca Omar şi Carrick. Englezii Wickwar şi Vangham sunt cei mai imediaţi pentru locurile pe cari le ocupă. Aceasta cu atât mai mult cu cât pe continent ceilalţi uşori sunt de clasă modestă. Ne gândim la Fenoy, Populo, Harsen, Giacomelli şi Ditsch.

Categoria Semi-Mijlocie

1. **Marcel Cerdan (Franţa).**
2. **Ernie Roderick (Anglia).**
2. **Jack Kilrain (Anglia).**
4. **Kid Fratini (Italia).**
5. **Saverio Turiello (Italia).**
6. **Felix Wouters (Belgia).**
7. **Gustav Eder (Germania).**
8. **Carlo Orlandi (Italia).**
9. **Harry Mizler (Anglia).**
10. **Omar Kouidri (Franţa).**

CERDAN, campionul Franţei şi al Europei, merită cu prisosinţă primul loc. Invingător al tuturor welterilor de pe continent, dinamicul francez, tânăr şi minunat înzestrat poate aduce patriei sale chiar titlul mondial.

RODERICK este tot atât de bun ca şi Cerdan. A dovedit acest lucru în toate matchurile pe cari le-a disputat în compania boxeurilor englezi şi continentali. In special aceştia din urmă în foarte rare cazuri au reuşit să ajungă la gongul final când au înfruntat pe englez. Ernie, scriu ziarele engleze, este cel mai complet pugilist al Imperiului.

KILRAIN recentul învingător al lui Roderick, este considerat ca al doilea welter englez. Cunoaşte «meseria» la perfecţie; este tehnic, rezistent, rutinat şi loveşte extrem de puternic.

FRATINI s'a impus cu autoritate în rândurile pugiliştilor italieni. A învins pe toţi semi-mijlocii din Peninsulă în mod categoric. Aceeaş scartă a avut-o şi Wouters, belgianul care a deţinut titlul continental.

TURIELLO a avut un sfârşit de sezon foarte slab. A pierdut patru dispute şi titlul european. Probabil că vârsta împiedică pe Turiello să mai fie pugilistul redutabil din trecut.

WOUTERS cel mai tehnic om al categoriei şi-a pierdut din faima de odinioară. Este tipul pugilistului care nu rezistă deplasărilor. In timp ce la el acasă poate învinge orice adversar, peste hotare boxează sub valoarea obişnuită. Cum belgianul este foarte tânăr şi n'are decât 23 de ani, nu este exclus ca într'un viitor foarte apropiat să-şi înscrie din nou numele pe lista campionilor continentali.

EDER în ciuda anilor pe care-i poartă pe umeri şi pentru un pugilist sunt destui — 33 — continuă să se menţină la loc de cinste în rândurile acestei categorii în care activează — ne referim la valoare — ci mai buni pugilişti din Europa. Dacă din punct de vedere al tacticei şi tehnicei, germanul este depăşit de mulţi ca puncheur, n'are egal în categorie.

ORLANDI, «boxeurul surdo-mut» nu mai este în forma care i-a permis să bată pe Wouters. A făcut recent match nul cu Locatelli şi a fost învins de Turiello.

MIZLER, bătrân şi lipsit de activitate, nu este exclus să fie avantajat de locul pe care i l-am dat.

KOUIDRI este omul viitorului Deşi nu depăşeşte categoria imediat inferioară decât cu 2 kg. înfruntă cu succes pe cei mai buni welteri. In momentul când recâştigă în greutate va fi foarte greu de bătut. Un nou amănunt din care rezultă că francezul va face carieră: este tânăr şi implicit susceptibil de mari progrese.

Kouidri nu numără decât 21 de primăveri!

Categoria Mijlocie

1. **Anton Cristoforidis (Grecia).**
2. **Jock Mac Avoy (Anglia).**
3. **Edouard Tenet (Franţa).**
4. **Bep Van Klaveren (Olanda).**
5. **Ginger Sadd (Anglia).**
6. **George Davis (Anglia).**
7. **Jupp Besselmann (Germania).**
8. **Assan Diouf (FFranţa).**
9. **Alfredo Oldoini (Ialia).**
10. **Mac Guire (Anglia).**

Campionul grec ni se pare cel mai bun om al lotului. Facem această afirmaţie, de care suntem convinşi, în ciuda faptului că, englezii susţin că Mac Avoy este mai bun decât ori care alt pugilist de pe continent.

Cristoforidis este foarte tânăr, calităţi fizice are din belşug şi lucru esenţial nu cunoaşte handicapul deplasărilor; boxează la fel de bine la Paris ca şi la Berlin sau Rotterdam.

MAC AVOY incontestabil că are cel mai frumos palmares dintre numele înşirate mai sus. Campionul imperiului britanic nu mai cunoaşte forma zilelor sale de glorie. Acesta este considerentul care ne-a determinat să-l preferăm pe grec — în mare formă — englezului.

TENET detinătorul titlului, fără să mai egaleze valoarea din trecut, rămâne încă printre primii mijlocii de pe continent.

KLAVEREN este la locul său. Fostul campion rămâne cel mai rapid şi cel mai rutinat om al categoriei.

Cei doi englezi cari îl urmează SADD şi DAVIS sunt ţinuţi la mare stimă de B. B. of. C. Dealtfel în ordinea de mai sus sunt trecuţi şi în clasamentul oficial al boxeurilor britanici.

Criticii nu sunt însă de aceeaş părere şi afirmă că tânărul Davis trebue situat la locul secund după Mac Avoy.

Alţii merg şi mai departe: cred că Davis poate înfrânge pe oricare dintre mijlocii continentali. Această afirmaţie ni se pare exagerată deoarece mult lăudatul Davis n'a învins decât de justeţe pe Cheo Morejon.

BESSELMANN cel mai bun mijlociu german, are un mare inconvenient: nu duce distanţa. Pe lângă aceasta este lipsit de moral, lucru care contribuie la multe din înfrângerile sale.

Diouf, Oldoini şi Mac Guire încheie plutonul.

Categoria Semi-Grea

1. **Adolf Heuser (Germania).**
2. **Len Harwey (Anglia).**
3. **Jean Kreitz (Germania).**
4. **Merlo Preciso (Italia).**
5. **James Hyams (Anglia).**
6. **Darkie Ellis (Anglia).**
7. **Gustave Roth (Belgia).**
8. **Mario Casadei (Italia).**
9. **Martinez Alfara (Spania).**
10. **Antonio Rodriguez (Portugalia).**

HEUSER, fotsul campion al Germaniei şi al Europei, atât timp cât a făcut greutatea a fost fără îndoială boxeurul nr. 1 al categoriei.

HARWEY, acest «veteran» al ringurilor engleze, continuă însă să facă victime în patria sa, lucru care i-a permis să cucerească două titluri: la semigrea şi grea. Ar fi extrem de interesant un match Heuser — Harwey care să desemneze între corzile ringului cu adevărat pe cel mai bun om al categoriei. Până atunci bazându-ne pe calităţile de mare bătăuş ale germanului, rămânem la părerea formulată mai sus.

KREITZ, iată pugilistul care anul acesta a făcut vogă în rândurile semigreilor. Solid, dur şi tehnic «comingmanul» din Aachen este considerat de germani drept un al doilea Heuser Când va căpăta şi rutina necesară marilor dispute tânărul învingător al lui Petrescu va fi cu certitudine campionul categoriei.

PRECISO, acest fin dar puternic italian, se menţine mereu în formă. Invins sau învingător, Preciso face matchuri cari electrizează asistenţa.

HYAMS şi ELLIS pot fi şi mai buni dar şi mai slabi decât îi arată locurile pe cari le ocupă.

ROTH, «asul» de acum câtiva ani al categoriei nu mai este ce a fost. Bătrân şi se pare lipsit de focul sacru, belgianul pierde matchuri în faţa unor pugilişti mai slabi decât el dar, cari posedă un «atout» pe care el nu-l mai are: tinereţea.

Cu toate acestea Roth este dos programat deoarece, boxul său, adevărată scrimă a pumnului, desfată pe spectatori.

CASADEI, campionul Italiei, pugilistul pe care l-am admirat în faţa celui mai bun Doculescu, merită să figureze în rândurile celor mai buni 10 continentali. A înfruntat pe Eder, Cristoforidis, Tunero, Alfara şi Heuser, în faţa cărora a realizat bune performanţe.

ALFARA şi RODRIGUEZ, boxează de multă vreme peste Atlantic. Câştigă dar şi pierd multe partide.

Acest lucru nu trebue să ne mire deoarece sudamericanii au pugilişti de mare clasă.

Categoria Grea

1. **Max Schmeling (Germania).**
2. **Tommy Farr (Anglia).**
3. **Walter Neusel (Germania).**
4. **Eddie Phillips (Anglia).**
5. **Arno Koelblin (Germania).**
6. **Heinz Lazek (Germania).**
7. **Gunar Baerlund (Finlanda).**
8. **Santa di Leo (Italia).**
9. **Charles Sys (Belgia).**
10. **Andrè Lenglet (Franţa).**

SCHMELLING cu tot categoricul eşec pe care l a suferit din partea lui Joe Louis continuă să fie după noi cel mai bun greu din Europa Fostul campion are prea multe titluri de glorie ca această înfrângere, care seamănă mai mult cu un accident, să-i ştirbească prestigiul în măsura în care au făcut-o americanii.

Unii afirmă că Schmeling ar fi un om sfârşit. Nu subscrim această părere, aşteptăm un nou match ca să ne putem da seama dacă Max mai poate juca şi deacum înainte rolul pe cae l-a avut în concertul boxului mondial.

FARR a înregistrat în ultimul an patru consecutive înfrângei peste Atlantic. L-au învins Louis, Braddok, Baer şi recent Nova. Cu toate acestea găseşte mereu angajamente, această anomalie am putea spune şi are tâleul ei. Englezul în toate partidele a pierdut fusă de puţin, după ce a luptat până la ultima energie. Bătăuş şi extrem de rezistent, Farr, pentru ardoarea cu care îşi apără şansele nu va displace nici odată dificilului spectacol care este publicul american.

NEUSEL luptă din greu cu tinerii cari se ridică pentru a-şi putea apăra reputaţia. Deşi nu mai este ce a fost, germanul datorită calităţilor sale dintre cari cea mai importantă este punchul, continuă să se menţină în primele rânduri ale grelilor continentali.

PHILLIPS **al doilea greu** al Angliei, s'a impus prin victoriile pe cari le-a realizat în faţa pugiliştilor Gayns, London şi Tommy Martin.

KOELBLIN cunoaşte o mare revenire de formă. A bătut categoric pe Lazek ceeace trebue să recunoaştem că nu este tocmai uşor.

LAZEK care la un moment dat se afirmase ca cel mai bun greu continental, cunoaşte o pasă neagră. Cu toate acestea vienezul va mai face încă să se vorbească despre el, fiindcă este extrem de tânăr.

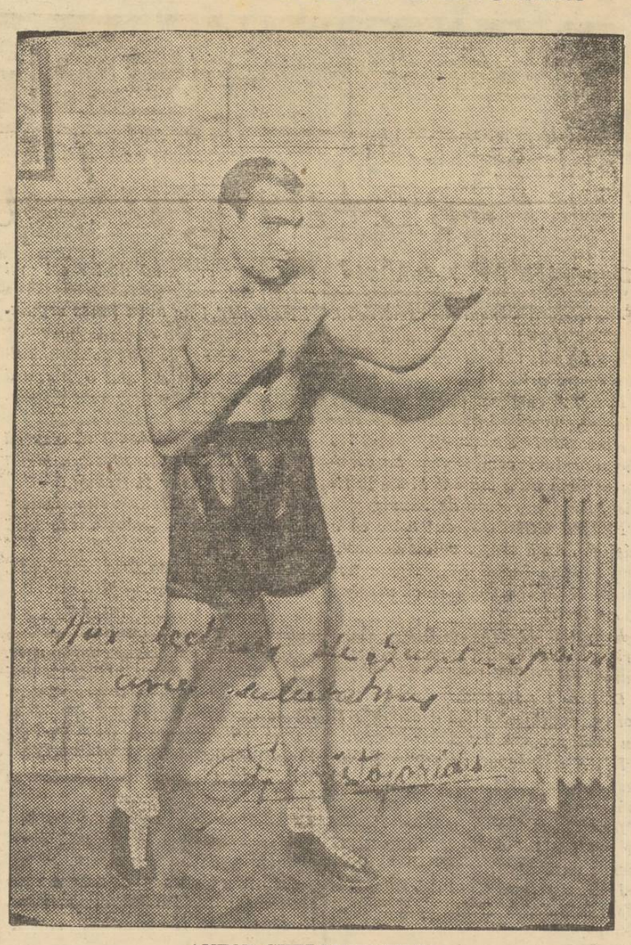

ANTON CHRI STOFORIDIS

In zilele de Crăciun skiul a cunoscut o intensă activitate

Mii de skieuri pe Valea Prahovei, în Bucegi şi la Braşov. Predealul a bătut şi în acest an recordul afluenţei. Avem nevoie de mai mulţi instructori

Sezonul de ski s'a inaugurat şi în acets an în mod neoficial cu ocazia sărbătorilor Crăciunului, când diletanţii şi pasionaţii, aşi ca şi începătorii au evadat din oraşe, îndreptânâdu-se spre sportul lor favorit. Unii au preferat crestele munţilor, alţii s'au mulţumit cu poienele dela poalele munţilor şi unii şi alţii au gustat din plin în cele trei zile farmecul skiului indiscutabil unul din sporturile cele mai frumoase.

Cei care s'au urcat la mari altitudini, nu au găsit recompensat efortul lor decât în a treia zi de Crăciun când zăpada a fost în mai mare şi bună calitate.

PREDEALUL, CETATEA SKIULUI

Predealul a constituit în acest an punctul de atracţie al majorităţii skieurilor. Proximitatea lui de Bucureşti, trecutul şi minunata lui aşezare constituesc mereu o atracţie nu numai pentru diletanţi dar şi pentru cei mai avansaţi. In izlele de Crăciun localitatea de pe valea Prahovei a cunoscut o afluenţă extraordinară. Numărul celor veniţi să se iniţieze în tainele acestui sport a fost aşa ed mare încât toate vilele au fost luate cu asalt, iar la retaurante se dădea o adevărată bătălie pentru ocuparea unui loc. Sus pe Cioplea sau vis-a-vis pe poiana Domniţei, pe valea Râşnoavei, ca şi pe faimosul Bilirad, locurile de şcoală erau tixite de cursişti.

Câtă diferenţă între Predealul liniştit şi aproape puştiu de acum zece ani şi staţiunea moendenă şi plină de viaţă care este astăzi Predealul. Cine se mai îndoeşte de ce factor important social şi economic poate fi skiul, trebuia să cunoască acedstă staţiune în 1929 şi să-i urmărească evoluţia an cu an.

AVEM NEVOIE DE INSTRUCTORI

Cele trei zile de Crăciun au dovedit până la evidenţă utilitatea cursului dela Diham şi necesitatea de a avea câţi mai mulţi instructori bine pregătiţi. Cei zece profesori de ski care se găsesc actualmente la Predeal erau cu totul insuficienţi pentru numărul mare de amatori dornici să înveţe skiul.

Sesizând această lipsă, Federaţia de Ski se gândeşte să mai organizeze în cursul lunei Ianuarie un nou curs pentru instructorii care din diferite motive nu s'au putut prezenta la cursul dela Diham. Cursul ar urma să funcţioneze la Predeal.

A INCEPUT CURSUL DE SKI AL STRAJERILOR

Ieri s'a inaugurat la Predeal cursul de ski pentru străjeri, organizat de către Legiunea de străjeri Bucureşti cu concursul Direcţiei Educaţiei Fizice din Straja Ţării şi Centrului de Iniţiere Predeal.

Un grup numeros de străjeri din Bucureşti, Ploeşti şi Câmpina alături de comandante şi comandanţi din Straja Ţării vor practica timp de o săptămână skiul pe frumoasa vale a Râşnoavei.

Cursul dela Predeal este un început de organizar a skiului printre străjeri şi va fi urmat de concursurile străjereşti de ski şi numeroase excursii.

PREGATIRI IN VEDEREA CONCURSURILOR

Zăpada care nu a lipsit de Crăciun a permis campionilor să se pregătească în vederea marilor concursuri care se vor desfăşura la sfârşitul lunei Ianuarie.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.